

20 THÁNG 11 KHÔNG EM

Tặng Cô và tập thơ 12/3

Vân Thi - câu chuyện sinh 2000-2003

Thế là một mùa không niềm, một mùa tốt nữa của cô lại về. 20 tháng 11 này nhà cô vẫn không có em.

Em biết bạn lớp mình ở nhà cô đông lắm, vui lắm. Chắc gì có em cô nhé. Nhưng liệu trong cuộc sống đời này có bao giờ thành hiện thực. Nếu được bạn cho đời này, em chắc sẽ lại về thăm cô.

Con gái của cô giờ đã lớn. Và cô cũng đã bước qua thời con gái. Cái thời đẹp nhất mà em và lớp 12/3 vô tình chia sẻ đi của cô những phút giây hạnh phúc.

Giờ tôi chắc một của cô hôm nào rồi nóng hổi. Em biết, cô không khóc vì biết tiếc mà vì thời gian bạn em. Lớp mình, năm này, nếu không có cô sẽ lộn. Bạn con trai - nhớ u đã a sẽ nghỉ học. Thế ng Tráng, thế ng Huy - chắc cô còn nhớ - tuyên bố hùng hồn trước lớp: “tao tiếp tục học vì thời gian cô”. Hôm này, vì một sự va chạm mạnh với bạn con trai lớp bên cạnh mà thầy Thế nh rớt giầy, dẫm lên khuỷu tay và đưa nó ra khỏi trường. Cô đã cứu nó. Có lẽ thế mà hôm liên hoan cuối cấp, nó cảm ơn bạn lớp cô nhiều và hứa sẽ thi đậu.

Cô là giáo viên dạy Văn. Bài học đầu tiên cô dạy em là bài học hay nhất. Mỗi mỗi sau này em và lớp sẽ không bao giờ quên. Hôm cô tuyên bố không chấp nhận nghỉ học, lớp mình học lên. Thế ng Vũ (lớp trưởng), Ngọc (bí thư), Minh (lớp phó học tập), nhớ Vân (văn thư), em và nhiều

Bên khác đã kéo xuống phòng hiu trơ trọi khóc lóc, nài nỉ cô. Ngực nhien và có lẽ cũng xúc động nữa mà thấy yêu cầu cô quay lại tiếp tục làm chuyện nhảm. Hôm sau, tháng Vở bìa hèn. Nhà nó ở trên Khố ng Đồi nhảm cô ngày nào cũng xuống đèo nó đi hèn. Cơm kích, nó khóc thét nhieu và tiếp tục đến trơ trọi. Còn em, em đã nhieu lần làm cô giận vì nhảm suy nghĩ bèn bết và nhảm ng xẻ chẻ a chín chẻ n chẻ a mọt cô bé hèn trò. Dù cô giận tiếp tục nhĩ ni m sau cốp kính và dù có vô tình thì em và lóp cũng thấy đỡ c cô i. Rồi nhieu lần em muốn nói với cô i xin i nhảm không có c hèn i. Lẽ i xin i muốn màng này chẻ a em li u còn k p?!

Thưa cô, giận em đã ở trên phở ng trơ i xa. Nhảm c đến ngày 20 tháng 11 i thấy lòng c m đau và nhum nh. Em nh cô, nh lóp, nh nhảm k ni m hèn trò. Thi thoảng, em có g p vài đẻ a lóp mình nhảm chẻ a bao giận dám giáp mọt. Bên nó giận đã thành đét và có đẻ a v hèn hoi. Còn em v n tr ng tay chẻ a làm nên s nhĩ p. M nh đét hẻ a này nhieu c h i nhảm cũng nhĩ t ngã l m cô i. Nh C m ngày xẻ a em thân nh t giận cũng đang công tác t i mọt b nh vi n l n. Có l, nh may m n h n em. Ngày xẻ a, hai đẻ a ng i cùng bàn, chăm hèn, thấy Trung (d y Toán) t ng b o: “Hai nh này s thi đẻ u”. Vẻ y mà em...

Dòng tâm s muốn màng chẻ a đẻ a hèn trò xẻ a mong cô hi u. Và dù ở đâu, bài hèn cô d y hôm nào v n soi sáng con đẻ ng em đi.

20 tháng 11 này không em, cô vui nhé. Hãy m m c i b n n c i nh n h u mà cô đã t ng lóp em. Nhieu năm qua, chẻ c cô đã có thêm nhieu hèn trò m i. Có l, cô không ph i đau đẻ u nh cô đã t ng chẻ nhĩ m lóp em. Nhảm em chẻ mong mọt đẻ u giận d r ng **cô - đẻ ng - bao - giận - quên - lóp - mình**. T p th 12/3 mãi mãi là chẻ a cô. Yêu cô.

T m bi t cô. Xin cô hãy tin mọt đẻ u r t th t r ng năm sau dù th nào em cũng s v thăm cô.